

Εἰς τὸν ἀγαθὸν καὶ ἀνεψίαν

Ἀριθ. 132871

Ἔκδοσις

ΚΛΕΙΩ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΝ ΛΕΙΨΙΑΙ

ΕΤΟΣ Α' 1885. ΤΟΜ. Ι. ΑΡ. 1-24.

ΠΑΡΕΙΛΗΦΘΗΝΤΩΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μητροπολιτικῆ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΑΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΑΑ
LITHO ARG.

ΕΚΔΙΔΑΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ

ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΛΕΙΨΙΑ

ΑΡΙΘΜ. 18.
Τόμος Α΄.

Συνθεσθή, ἀρχομένη ἀπὸ 1. Ἰαννουαρίου ἐπίστατο ἔτους, ἔχειται μόνον καὶ κροσολογημένης.
Πενταχθὸν τρέφει, γρ. 26 ἢ μάλα. 16.

ΕΤΟΣ Α΄.
τῇ 15/27. Σεπτεμβρίου 1885.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΡΑΣΧΟΥ ΟΜΗΡΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Δ.
ΕΠΗΛΩΗΣΙΣ.
(στίχ. 286—511.)

„ὦ Αἰάντες, πολέμαρχοι ἀνδρῶν χαλκοχι-
τῶντων!
„Υμᾶς — θα ἦτον ἀπρεπὲς — εἰς μάχην δὲν
προτρέπω.
„Σεῖς τοὺς λοιποὺς θαρρύνετε νὰ πολεμοῦν ἀν-
δρείως.
„ὦ, εἶθε, Ζεῦ, καὶ Ἄθηνᾶ καὶ Ἄπολλον, τοι-
οῦτον
„Καρδίας μένος ἔλοι των νὰ εἶχον εἰς τα
στήθη!
„Θὰ ἔιωπτε ταχύτερον ἢ πόλις τοῦ Πριάμου.
„Ἐκ τῶν χειρῶν μας πίπτουσα καὶ λεηλατου-
μένη.“
Ἐπὶ αὐτὰ, τοὺς ἀφῆσε καὶ ἀλλαχοῦ ἐστράφη.
Ἡῦρον ἐμπρὸς τὸν Νέστορα· ὁ κύκνος τῶν
Ἡυλίων
Ἐκόσμιε τοὺς συντρόφους του, καὶ νὰ κατοῦν
τὰ ἴχνη
Συνίστα τοῦ Πελάγοντος, Ἄλᾶστορος, Χρομίου
Τοῦ Αἴμονος καὶ Βιάντος, ποιμένος τῶν λαῶν.
Τοὺς ἱππηλάτας ἔστησε, τοὺς ἵππους καὶ τὰ
δίφρα
Ἐμπρὸς· κατόπιν τῶν πεζῶν τὸ ἀνδρὸς, πυ-
κνωμένον
Πολέμου πύργον· τοὺς δειλοὺς παρέταξ' ἐν
τῷ μέσῳ,
Ἐκεῖ νὰ μένουν κ' ἐκ σκληρᾶς ἀνάγκης νὰ
κτυπῶνται.
Εἰς τοὺς ἱππεῖς του ἔλεγε πρὸ πάντων, ὅτε
βῆμα
Νὰ μὴ ἀθοῦν τοὺς ἵππους των καὶ θορυβοῦν
τὰ πλήθη.

ΚΛΕΙΩ, ΤΟΜΟΣ Α΄.

Και τότε δὲν θὰ ελεγεν ἀστένακτον τὴν μάχην
 "Ὅστις εἰς λόγγας ἀπρωτος καὶ εὐκτος εἰς ἔσθην,
 Ἦτο παρών, ἢ δὲ Παλλὰς μονάχη τὸν ἀδύγει.

Ἐκ τῆς χειρὸς, κ' ἐμπόδιζε τὸ βεῦμα τῶν βελῶν.
 Πολλοὶ τῶν Τρώων κ' Ἀχαιῶν ἐκείνην τὴν ἡμέραν
 Πρηγνῆς κατέκειντο χαμαὶ ὁ εἰς παρὰ τὸν ἄλλον.

ΘΑΥΜΑ ΜΗΤΡΙΚΗΣ ΣΤΟΡΓΗΣ.

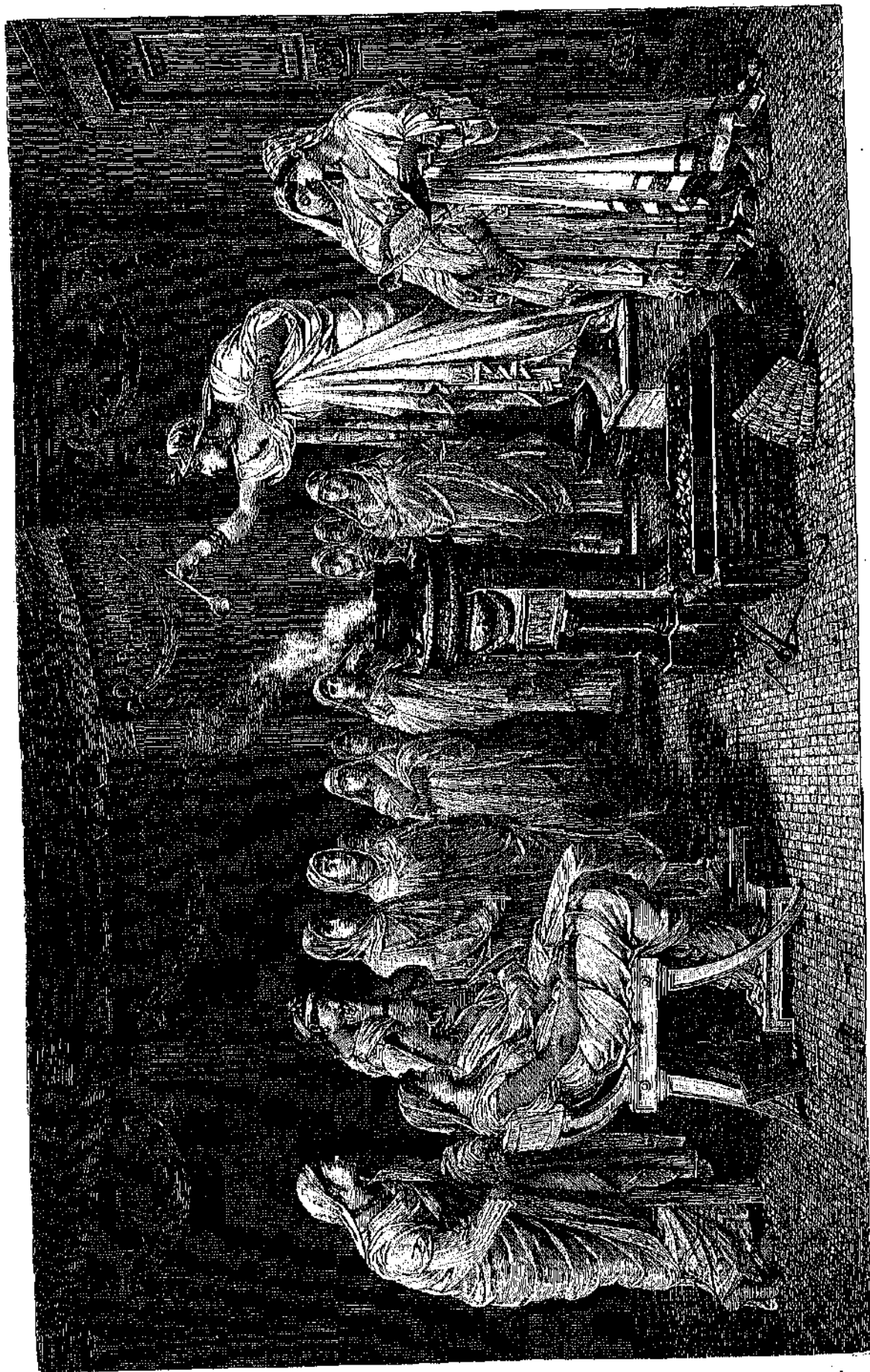
Κλειδίον ἐκ τῆς μάχης παρὰ τὸ Μαλπλακέ.

Ἐν τῇ μικρῇ οἰκίᾳ τοῦ παρὰ τὰ γαλλικὰ σύνορα κειμένου χωρίου Μαλπλακέ κατεῖχον μικρὸν δωμάτιον, ὅπου διακρίνεται διὰ τὴν ἐν αὐτῇ ἐπικρατούσαν καθαριότητα, συγχρόνως δὲ καὶ διὰ τὰ παραδόξως λιαν καμψὰ ἔπιπλα. Ὁ πρὸ ἐμοῦ καθήμενος πολιοῦρξ γέρον κατεσκύασεν αὐτά, διότι εἶνε ξυλοργός. Συνήντησα αὐτὸν ἐν τῷ "καφενεῖῳ" τοῦ χωρίου, ὅτε εἶχον ἀπέλθει διὰ νὰ ἐπισκεφθῶ τὰ πεδία τῆς μάχης, ἐφ' οὗ ὁ πρίγκιψ Εὐγένιος καὶ ὁ δούξ τοῦ Μαλβερόου τὴν 11. Σεπτεμβρίου 1709 εἶχον κατατροπώσει τοὺς στρατάρχας Βιλλιάρ καὶ Βουφλερ. Ὁ γέρον εἶχεν ὑποσχρῆθῆναι νὰ μαι διηγηθῆ ἄνωστον τι ἐπεισέδιον τῆς μάχης καὶ ἤδη καθήμενος ἀπέκρινε ἀλλήλων ἐπίνομεν ἐγγύριον ὄνον, ἐκαπίζομεν σιγάρα, ἄνωμα εἶχον φέρε ἐγὼ ἐκ Βρυξελλῶν, ὅτε ὁ γέρον ἤρχισε τὴν ἀφήγησίν του. Ὅτι ἐμῶν κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν παρὰ τοῦ χρηστοῦ τούτου γέροντος μὲ ἐνεπαίχθη τόσον βαθεῖον ἐντύπωση, ὥστε πρὸς νομίζω ν' ἀνακοινώσω αὐτὸ τοῖς ἀναγνώσταις, καὶ μάλιστα ἀφ' οὗ εἶνε ἀληθεστάτη ἱστορία. Θὰ προσπαθήσω δὲ ὅσον τὸ δυνατόν πιστῶς, σχεδὸν αὐτολεξεί, ὅπως ἤκουσα αὐτὴν παρὰ τοῦ γέροντος, νὰ τὴν μεταδώσω εἰς τὸ δημόσιον.

Καθ' οὗς χρόνους εἶχε συμβῆ ἡ μάχη τοῦ Μαλπλακέ ἔξ ἐν τῇ ἐπαύλει τῆς Πάρις παρὰ τὴν Βαλενσιέν ἡ κόμησα λὲ Δανουᾶ. Αὐτὴ ἦτο πλουσιωτάτη, κατήγατο ἐκ παλαιῆς εὐκατρίδων οἰκογενείας, καὶ εἶχε μονογενῆ υἱόν, ἐν ὑπερηγάτῃ καὶ ὄστις τότε μόλις ἦτον εἰκοσαετής. Κατ' ἐκείνην ἀκριβῶς τὴν ἐποχὴν ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, Λουδοβίκος ὁ 14'. εἶχε περιέλθει εἰς μεγίστην ἀρηγανίαν, διότι οἱ Ἀγγελοὶ συμμαχοῦντες μετὰ τῶν Ὀλλανδῶν καὶ Αὐτοκρατορικῶν καὶ ἔχοντες στρατηγούς τὸν πρίγκιπα Εὐγένιον καὶ δούκα τοῦ Μαλβερόου εἶχον κατανακίσει τοὺς στρατοὺς του καὶ κυριεύσει τὰ φρούριά του. Ταῦτα εἶχον συμβῆ ἐν ἔτει 1708. Ὁ γαλλικὸς στρατὸς διετέλει ἐν θλιβερωτάτῃ καταστάσει, κατεπινομένος καὶ ἄνευ ἀρχηγού, εἰς ἐν ἡδύνατο νὰ ἔχη πίστιν, τὰ δὲ ταμεῖα ἦσαν κενά. Ὁ βασιλεὺς εἶχε σταλεῖ τὰ ἀργυρὰ σκεύη του εἰς τὸ νομισματοκοπιεῖον, ἐμψύβησαν δὲ τὸ παράδειγμα τῶν οἱ πρίγκιπες καὶ οἱ δούκες, οἱ κόμητες καὶ οἱ βαρόνοι — καὶ ὅλη τῶν εὐκατρίδων ἡ τάξις. Προσεκάλεσε τοὺς Γάλλους του, ἀστούς τε καὶ εὐκατρίδας ὑπὸ τὰς σημαίας, ὅπως ὑπερασπίσῃσι καὶ σώσῃσι τὸ κινδυνεῖον βασιλεῖον, καὶ ἄπαντες προσῆλθον. Πολλοὶ καὶ ἀγρόται ἀφῆκαν τὰ ἐργαστήρια, τὰ καταστήματα καὶ τὰ ἀροτρά των καὶ ἔγινον στρατιῶται, ἐκ δὲ τῶν πύργων κατήλθον νέοι καὶ γέροντες ἰππῶται, ἵνα προσφέρωσι τὸ ἄφός των εἰς τὸν βασιλεῖα. Διὰ μιᾶς τότε εὐρέθη κάλιν ἀρκετὸν χρῆμα καὶ ἐσχηματίσθη μέγας στρατὸς ἐξ ἑκατῶν χιλιάδων ἀνδρῶν καὶ ἐπέκεινα, ἀρχηγὸς δ' αὐτοῦ ἐξελέγη ὁ ἀριστος στρατηγὸς τοῦ βασιλέως, ὁ στρατάρχης Βιλλιάρ. Τότε καὶ ὁ νεαρὸς κόμης λὲ Δανουᾶ ἠναγκάσθη ν' ἀποχωρισθῆ τῶν κόλπων τῆς μητρὸς του καὶ νὰ ἐγκαταλίπη τὴν

ἀράειαν τοῦ ἐπαυλιν Πάρις παρὰ τὴν Βαλενσιένην, διὰ νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὸ πεδία τοῦ Ἄρεος. Ἡ ἀτυχὴς κόμησσα δὲν ἡδύνατο πλέον νὰ ζῆσθῃ, ὁ χωρισμὸς ἀπὸ τοῦ προσφυλεστάτου ὄντος, ὅπου εἶχεν ἐπὶ γῆς, εἶχε διασχίσει τὴν μητρικὴν τῆς καρδίαν· ἐν τούτοις ἦτον ἀνάγκη νὰ ὑποφέρῃ τὸ πεπρωμένον καὶ ὁ νεαρὸς κόμης ἀπῆλθε συναποφέρων τὰς θερμότητας μητρικῆς εὐχῆς συνοδευόμενος μὲ τὰ θερμώτατα δάκρυα.

Κατ' ἀρχὰς ἡ μήτηρ δὲν ἐφοβεῖτο τόσον πολὺ διὰ τὸ τέκνον τῆς, διότι ὁ Βιλλιάρ μετὰ τοῦ στρατοῦ του εἶχε σχηματίσει ὄχυρόν στρατόπεδον παρὰ τὴν πόλιν Δουαί, ἐνταῦθα δ' ἔμενε καὶ ὁ κόμης Δανουᾶ, παραληφθεὶς ὡς ἀξιωματικὸς εἰς τὸ σῶμα τοῦ "βασιλικῆς οἴκου", πλησίον τοῦ στρατάρχου καὶ πρὸς τὸ παρὸν μακρὰν παντὸς κινδύνου. Ἐπὶ τέλους ὁμῶς ἡ κατάστασις μετεβλήθη. Οἱ σύμμαχοι ἀπέσχον νὰ προσβάλλωσι τὸ γαλλικὸν στρατεύμα εἰς τὴν καλῶς ὄχυρωμένην θέσιν του, ἀντὶ δὲ τούτου ἐπολιόρκησαν τὸ φρούριον Τουρνάυ, ὅπου καὶ ἐκυρίευσαν. Ἐπειτα ἐτοποθετήθησαν πρὸ τοῦ Μόνς, περιεκύκλωσαν τὰς τάξεις τοῦ Βιλλιάρ, οὗτοι δὲ ἠναγκάσθη αὐτὸν ν' ἀντεπεξέλθῃ καὶ νὰ δοκιμάσῃ τὴν τύχην του εἰς μάχην ἐκ τοῦ αὐστράδην. Τώρα ἤρχισαν τὰ καθήματα καὶ τὰ βάσανα τῆς κομῆσσης. Ἐπειδὴ τὰ στρατεύματα διὰ τῆς Βαλενσιένης εἶχον παρελθεῖ πλησίον τοῦ μεγάρου τῆς, ἐζήτησε νὰ ἴδῃ ἅπαξ ἔτι τὸν υἱόν τῆς πρὸ τοῦ προσεγούς ἀγῶνος περὶ τῶν πάντων, ἀλλ' ὁ νεαρὸς ἀξιωματικὸς ἠσθάνθη ὅτι δὲν εἶχε τὴν γενναύτητα ν' ἀποχωρισθῆ ἅπαξ ἔτι τὴν μητέρα του καὶ ἐτόρα μετὰ τοῦ σώματός του ἄλλην πορείαν. Ἐδῶ πρὸ τοῦ Μαλπλακέ ἐστρατοπεδεύοντο ὁ στρατάρχης Βιλλιάρ, διὰ ν' ἀναγκάσῃ τοὺς ἐχθρούς του εἰς ἐπίθεσιν. Οὗτοι ἠργοπόρου, διότι ἔπρεπε πρῶτον νὰ περισυλλέξωσι τὰ πλήθη των, οὗτοι δὲ ὁ στρατάρχης ἔσχε καιρὸν νὰ ὄχυρῶσθῃ τὰς γραμμὰς του καὶ νὰ καταστήσῃ αὐτὰς ὅσον ἐνεσθὶ δυσπορθήτους εἰς τὸν ἐχθρόν. Τὴν 11^{ην} τέλος τοῦ Σεπτεμβρίου ἐμελλε νὰ γίνῃ ἡ μάχη. Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐδοκίμασεν ἡ κόμησσα ἀπεριγράπτους βασάνους, νυχθημερόν ἐθρῆγει τὸν υἱόν τῆς, τὸν ὅπου ἐνόμιζεν ἀπωλωλῶτα, οὐδεμίαν νύκτα εἶχε κοιμηθῆ, πολλοὶ δὲ τῶν ὑπηρετῶν τῆς ἔτρεγον πανταχοῦ ἐπιποιοῖ, ἵνα τῇ φέρωσιν ἀγγελίας περὶ τῆς θέσεως τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς προσεγούς μάχης. Κατὰ τὴν κρίσιμον ἡμέραν κατελήφθη ὑπὸ τῶν κυρετώδους ἐρεθισμοῦ, ὥστε ἐφοβοῦντο διὰ τὴν υἱειάν τῆς, τὴν ζωὴν τῆς. Ἡ πάλιν τῶν δύο στρατῶν ἦτο φοβερὰ καὶ ἐφαινετο ἀτελευτήτος, διότι καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ὁ κρότος τῶν πυροβόλων ἠκούετο μέχρι Πάρις. Τὴν ἑσπέραν ἐκείνην ὁ φόβος καὶ ὁ ἀπελπιστικὸς ἐρεθισμὸς τῆς κομῆσσης ἐφθασεν εἰς τὸ ὕπατον σημεῖον, τότε συνέβη παράδοξόν τι θαῦμα! — Καὶ αὐτὸ εἶνε σωστὴ ἀλήθεια, κύριε, πρέπει νὰ με πιστεύσῃτε, εἶπεν ὁ γέρον μετ' ἱερὰς σοβαρότητος καὶ θέτων τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς καρδίας. — Ἡ κόμησσα κατελήφθη ὑπὸ παραδόξου ὕπνου καὶ ἐν ὄνειρῳ εἶδε

ΣΧΟΛΗ ΕΣΤΙΑΣΕΩΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΞ ΕΣΠΕΡΙΑΣ.

...δού και πάλιν μετ' ἀφορήτου βραχυλογίας παραθέτω τὰς δύο ταύτας εἰδήσεις, οὐδὲν ἔχουσα νὰ προσέδωκα εἰς τὰ πρός τινος περί σου μὲν λεγθέντα. Ἰννορίζεις τὸν μῦθον τῶν βραζομένων κοχλίων, διηγήσῃ δ' αὐθόνομα ἔρεξιν νὰ γένοι ἀσπίπετος ἡρώς συμπαρασύρουσα καὶ Σὲ εἰς ταυῶν ἤμισα τιμητικῆν ἀνταρσίαν. Ἐπειτα συναισθάνομαι καὶ τὴν περίστασιν τῆς εὐγλωττίας τῶν εἰδόνων, αὐτὴν πάντοτε ὡς ἔδιδαξεν πλείονα τῶν αὐστέων μου. Αἱ φθονοπαροναὶ ἐνδιμνάσαι, μετ' αὐτῶν δὲ καὶ οἱ φίλοι, ἔχουσι τοῦτο τὸ πρόβλημα, ὅτι ἀποτελεῖται ἐν εἰδῶς μισοβασί-

τὸ ἐπινοοῦμαι ἢ ὁ πῦλος τῆς κυρούσης ἐποχῆς ἀποβαίνει ἀγρηστος μετ' ἀλλῶν, οὐδὲ εἶνε ἀπέταμος τῶσον ἢ πρὸς τὸν χαιμῶνα μεταστάσις ὅσον ἢ πρὸς τὸ ἔαρ, καὶ ἢ ἀπὸ τούτου μάλιστα πρὸς τὸ θέρος.

Ἄλλὰ πάντα θὰ ρυθμισθῶσι παρὰ Σοῦ συμφέρονος πρὸς τὰς ἰδέας καὶ τὰς παραχωρήσεις τῶν περί Σέ. Εὐχομαι κατὰ τὴν ἀμέσως προσεχῆ δεκαπενθήμερον νὰ Σοὶ ἀναγγείλω θλίως διάφορα πράγματα.

ΜΑΤΑΙΟΤΗΣ ΠΕΡΙΕΡΓΟΥ.

ΜΙΚΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ. — κ. Α. Κ. εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Σὲς εὐχαριστοῦμαι θερμῶς διὰ τὰς συμπαιθεῖς ἐνδείξεις. Χάρην τῶν τοιοῦτων τῆς Κλειῶς φίλων ὑφιστάμεθα τῆς ζήμιας φωτοσβεστικῆς ἐπιβουλῆς. — κ. Ο. Δ. εἰς Ὁθησσόν. Κάλιστον ἐπιτόμιον θὰ λάβῃς ἔτι. Οὐδεὶς φθόνος. — κ. Γ. Τ. εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Αἱ ἐπιστολαὶ πρέκει νὰ σφραγίζωνται, ἄλλως ἢ ἀπάντησις θὰ γένη δι' αὐτῆς τῆς ἀλληλογραφίας, τὸ ἐπιστὸν βέβαια δὲν εἶνε εὐχάριστον. — κ. Σ. Σ. εἰς Ἡράκων. Εὐχαριστοῦμαι θερμῶς. — κ. Π. Σ. εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Νὰ δροσῆ ὁμοῦς μία προδοσιμία, διότι αἱ ἀδοσιμαὶ θὰ παρατείνωσι τὴν ἀναστολήν τῆς διεκπεραιώσεως. Τί λέγετε; — κ. Γ. Π. εἰς Μόναχον. Ὅταν.

...λαίας, κατὰ τὸ ἐπινοοῦμαι καὶ ἤμισα διαπαντὸν διάστημα τῆς ὁποίας προ-
ποσασίεται τὸ εἶδος τῆς ἐνθρονησομένης κυριαρχίας ἀγρῆς, ἥτις κατ'
οὐδὲν ἐνίστα παραλλάσσει εἰμὴ, κατὰ τὸ ποσὸν τῆς παρεχομένης χειμερινῆς
ἐπιχορηγήσεως. Οὐδεὶς δικαιόσται νὰ φρονῆ ἐν σερμῇ τῆν κοινωσίαν ἐπι

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΡΑΣΧΟΥ, δημοτικῆς μεταφράσεως. Ἰλιόδος Δ., ἐπιτομῆς (τέλος. — σελ. 286—514). Εἰκόνες ἐν σελ. 289 καὶ 278 Ἐστειάδες. — Οὐδύμη μητρικῆς στοργῆς κατὰ τὸν Ernest Pasquid. — Ἐγκύκλιον καὶ παραφροσύνη ὑπὸ τοῦ Δρ. κ. Ε. Μ. (τέλος). — Αἱ Ἄρεται καὶ αἱ Κακίαι, παραμῦθος. — Φυσικὴ ἱστορία, Ὑγιεινὴ, Οἰκονομία. — Βιβλιοθήκη. — Ἐπιστολαὶ ἐξ Ἑσπερίας. Ἐκδοὶς ἐκ βραχυλογικῆς ἀνάγκης συγκληθεὶς τὶς ἐκ ἀσπιδωτικῆς. — Δύο ὑποδείγματα ὑδροποιετικῆς: Ἰσογυμνίας καὶ αὐτοῦ αἴλου ἰν σελίδα 280. — Διὰ τὴν ἀλληλογραφίαν.

Ἐκδότης Π. Δ. ΣΥΓΟΥΡΗΣ,

τύποις Bär & Hartmann, ἐν Λειψίῳ. — Χάρτις ἐκ τῆς Neue Papiermanufaktur, ἐν Στρασβούργῳ. — Διόδοι Frey & Soning, ἐν Λειψίῳ.